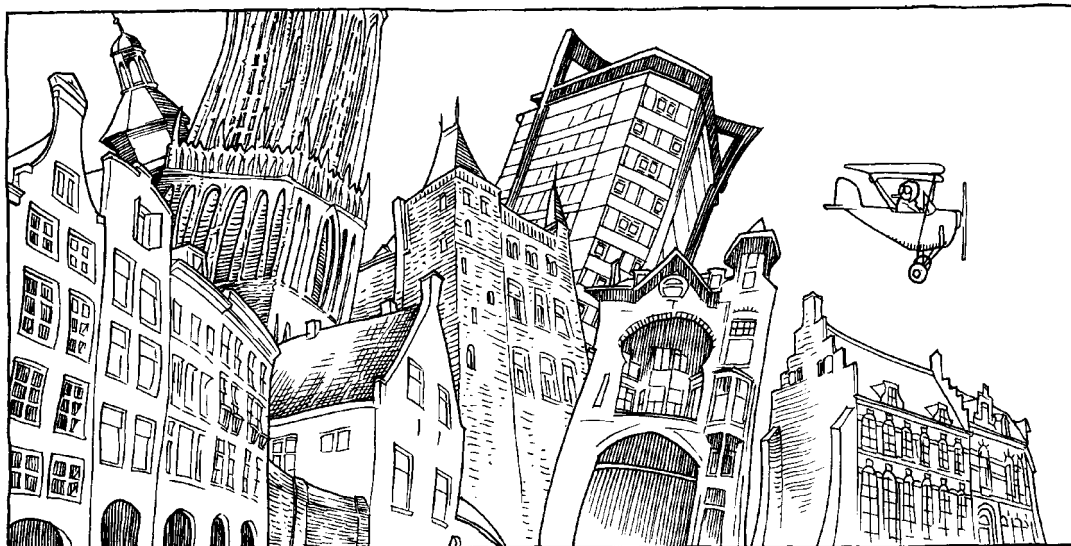

Nieuw stripblad: *de Inktpot* platform voor Utrechtse tekenaars

Niels Bongers in *de Inktpot* blz. 4

Van onze verslaggever Arend Odé

Utrecht heeft er een nieuw literair bindmiddel bij: een eigen stripblad gemaakt door tekenaars met een speciale binding met de domstad. Het blad, 'de Inktpot' gedoopt, vormt een bonte verzameling van stijlen en vaardigheden, maar vooral ook van persoonlijke associaties met de stad. De Inktpot verschijnt één keer per kwartaal en wordt in eigen beheer uitgegeven, voorlopig in een oplage van 500 exemplaren.

Het openingsverhaal, getekend door Nico Stolk en Niels Bongers, leest als een surrealistische ansichtkaart uit de domstad. Met grote precisie zijn allerlei bekende en minder bekende gebouwen uit hun verband getekend, maar zodanig dat ze wel herkenbaar zijn gebleven. Een ander verhaal, getiteld 'Groeten uit Utrecht', zet

met de openingszin een geheel andere toon: 'Of ik een stripje wil maken over Utrecht? Maar ik weet helemaal niets over die stad!' De enige verwijzing vormen voormalige verfwinkel Swaak en het 'broodje Mario', echter niet op de Oudegracht genuttigd, maar in de Himalaya.

In sommige gevallen zou het verhaal niet zonder Utrecht geschreven kunnen zijn. Wat te denken van een mislukte versierpoging in Tivoli, getekend door Joshua Peeters? De bekertjes bier, de eindeloze hal op weg naar de buitenlucht en de zoekgeraakte fiets

op de brug illustreren een overduidelijk avondje Utrecht. Maar ook de surrealistische schets van bewoners uit het Rietveld Schröderhuis door P2 is een echte strip over de stad. De personages lijken als absurdistische wezens te reageren op de steriele omgeving van het modernistische interieur.

En zo gebruikt elke bijdrage de stad op geheel eigen wijze als decor. De tekenaars zijn in veel gevallen lokale bekendheden, maar ook nationale stripnamen als Peter Pontiac (NRC),

Jos Collignon (de Volkskrant) en de tekenaar van Fokke en Sukke (Jean-Marc van Tol) hebben aan het eerste nummer bijgedragen. Het stripboek is dan ook beslist geen Utrechts sufferdje. Aan één van de initiatiefnemers, Niels Bongers, vroeg de redactie van de *Binnenstadskrant* naar de beweegredenen om een dergelijk project te starten.

Hoe uniek in Nederland is jullie project om een stripboek rond het thema van een bepaalde stad samen te stellen?

'Hoewel er in Amsterdam en Groningen wel initiatieven zijn ondernomen om met meerdere tekenaars een stripboek te maken, zijn er geen voorbeelden in Nederland te vinden van steden waar ook een periodieke strip verschijnt. Wie bovendien weleens in het Centraal Museum komt, weet dat Utrecht een traditie heeft op het gebied

van surrealisme. Met onze strip willen we hier op eigentijdse wijze opnieuw een bijdrage aan leveren'.

Wat maakt Utrecht bijzonder als decor voor een stripverhaal?

'Dat is niet gemakkelijk aan te geven. Elke tekenaar ziet iets anders in de stad. Vandaar ook dat de verschillende bijdragen andere accenten leggen, zoals de Binnenstad of juist de directe omgeving van de stad. Overigens mag de binding met de stad in de tekeningen in het volgende nummer nog wel sterker. In sommige strips is deze relatie nog te ver te zoeken'.

In slechts drie van de zestien stripverhalen komt de Dom voor. Was dat opzet?

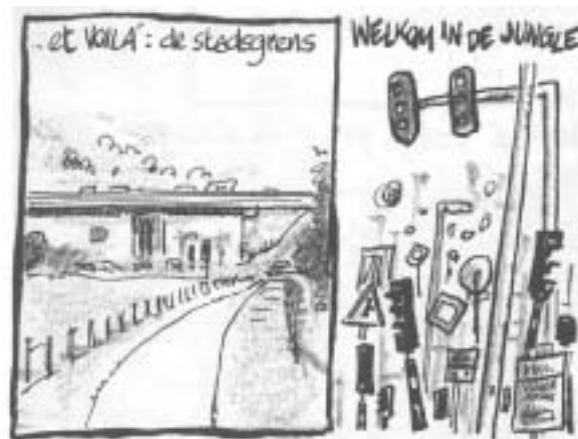
'Een beetje wel ja. Aan de auteurs is gevraagd om te voorkomen dat elk verhaal vol met domtorens zou komen te staan. Juist de minder in het oog springende plekken zoals de verfwinkel Swaak of de ingang van Tivoli dragen bij tot een meerzijdig beeld van Utrecht.'

Proberen jullie om door middel van de stripverhalen ook een maatschappelijke betrokkenheid bij de stad tot uitdrukking te brengen?

'Het gaat in de eerste plaats om leuke en goede stripverhalen. Maatschappelijk of politiek engagement is niet onze primaire drijfveer. Wel moet het stripblad een bindmiddel vormen voor iedereen die zich bij de stad betrokken voelt. Overigens zijn strips over de lokale politiek beslist welkom.'

Zijn er veel striptekenaars die iets speciaals met Utrecht hebben?

'Er zijn veel tekenaars die in de stad wonen, maar er is geen echte stripscene in de stad. Tekenen is namelijk een nogal eenzame bezigheid. Mogelijk kan het stripboek tot een platform uitgroeien. Het feit dat zich nu meerdere tekenaars voor het tweede nummer hebben aangemeld, is dan ook een zeer hoopgevende ontwikkeling'.

Peter Pontiac in *de Inktpot* blz. 7Wilma van den Bosch in *de Inktpot* blz. 6Albo Helm in *de Inktpot* blz. 20Ype Driessen in *de Inktpot* blz. 12